

Gældsforpligtelser, som det paahviler Banken at betale paa Anfordring. Ved Ændringsforslag Nr. 6 til nævnte Paragraf foreslaar et Flertal, at Anfordringsmidler i Nationalbanken ved denne Opgørelse maa medregnes til Kassebeholdningen.

I § 13, sidste Stykke, er det bestemt, at naar der er Kautionsister for et Laan, skal Banken inden den paafølgende Betalingstermin underrette disse, dersom Debitor udebliver med de forfaldne Betalinger, men der er i Paragraffen intet fastsat om Følgerne af, at dette Paabud ikke efterkommes. Ved Ændringsforslag Nr. 8 til bemeldte Paragraf foreslaar et Flertal nærmere Regler i saa Henseende, forsaa vidt angaar Laan, der stiftes efter Lovens Ikrafttræden.

Da der endnu er saa faa autoriserede Revisorer, at disse ikke vil kunne overkomme den i § 14 paabudte Kontrol med Bankernes daglige Bogførings Paalidelighed og vel ogsaa vanskelig vil kunne overkomme rettidigt Eftersyn af samtlige Bankers Aarsregnskaber, foreslaar et Flertal ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 14, at Bestemmelsen om, at mindst 1 af Revisorerne skal være autoriseret Revisor, skal udgaa.

Endelig foreslaar Udvalget, for at Bankerne kan faa behørig Tid til at indrette deres Forhold i Overensstemmelse med Lovens Fordringer, at Bestemmelsen i § 23 om, at Loven skal træde i Kraft 3 Maaneder efter dens Stadfæstelse, skal ændres til et Aar (Ændringsforslag Nr. 16).

De øvrige af Udvalget eller af Flertallet stillede Ændringsforslag behøver formentlig ingen nærmere Motivering.

Samtlige af Udvalget eller af Flertallet stillede Ændringsforslag er tiltraadte af Handelsministeren.

Et *Mindretal* (Bramsnæs, Johan Hansen og Schovelin) har under Nr. 5 stillet et Ændringsforslag til § 11 med det Formaal at sikre Bankernes *Likviditet*. Den heri indeholdte Fordring synes Mindretallet at være det nødtørftigste Mindstemaal, hvorimod selve Lovforslagets Regel turde være

aldeles utilstrækkelig i den nævnte Henseende. Selv vore Storbanker vil derefter kun behøve at have en Kontantbeholdning i Kassen, der lige kan dække enkelte Dages Misforhold mellem Ud- og Indbetalinger, medens Likviditeten udelukkende skal bero paa, at der haves et begrænset Antal let sælgelige Værdipapirer, som eventuelt, ved forefaldende *run* paa Banken, maa belaanes i Nationalbanken for at skaffe rede Penge. Det vil imidlertid under saadanne Forhold, der netop gerne opstaar som Følge af en *almindelig* Pengekrise, kun alt for let kunne tænkes, at Seddelbankens Midler er stærkt beslaglagte, Seddeludstedelsesgrænsen endog naaet — og det turde omvendt stemme med god, overalt i Verden godkendt *Bankpolitik*, at i hvert Fald alle større Banker i et Land (for de mindre aabner Ændringsforslaget Adgang til passende Lempelser) under vanskelige Omstændigheder kan staa paa egne Ben og selv bidrage til den pludselige Pengeknapheds snarlige Overvindelse. For Øjeblikket følges den i Ændringsforslaget opstillede, i sig selv saa sunde og naturlige Regel af de københavnske Hovedbanker, *uden* at nogen Lov paabyder det. Saa meget betænkeligere skulde det synes at være nu at lovgive om Bankerne og samtidig nedsætte Likviditets-Kravet — Meningen med en Banklov skulde dog gerne være omvendt, at *lovfæste gode Coutumer*, ikke at give Anvisning paa at fravige dem.

Et andet *Mindretal* (Bramsnæs og Johan Hansen) har stillet Ændringsforslag Nr. 7 til § 12 for at forebygge, at Bankerne kan erhverve eller belaanee egne Aktier, idet man anser saadan Erhvervelse eller Belaaning for uheldig.

Mindretallet har ligeledes stillet Ændringsforslag Nr. 14 til § 21. Forslaget har til Hensigt i nogen Grad at skærpe det Ansvar, som Revisorer, Bestyrelse og Direktion har med Hensyn til Overholdelse af deres Pligter.

Mindretallet kan i og for sig tiltræde det til § 13 stillede Ændringsforslag Nr. 8, som foreskriver Regler om Bankernes